

Sygnatura akt IX GC 1100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 10 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Jarosław Marczewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Wołyńska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 r. w Poznaniu

na rozprawie w dniu 1 października 2014 roku

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w P.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 533.006,82 złotych (pięćset trzydzieści trzy tysiące sześć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 27.400,78 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR del. do SO Jarosław Marczewski

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 16 września 2013r. powód – (...) S.A. **we W.** wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwany – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością **w P.** zapłacił na rzecz powoda kwotę 993.453,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarł 9 maja 2012r. z (...) Sp. z o.o. umowę nr (...) na wykonanie pola liniowego 110kV w (...). Strony ustaliły, że wartość należnego powodowi wynagrodzenia ustalona zostanie w sposób proporcjonalny do wykonanej pracy i zakupionych materiałów. Wysokość tego wynagrodzenia została ustalona ostatecznie przez strony umowy na kwotę 1.007.000 zł brutto.

Powód w całości wywiązał się ze swoich zobowiązań, a spółka (...) Sp. z o.o. wobec braku środków na zapłatę powodowi za wykonane prace, przeniosła na jego rzecz swoje wierzytelności przysługujące jej wobec pozwanego.

Na podstawie umowy cesji nr (...) z 19.02.2013r. cedent – (...) Sp. z o.o. przeniósł na powoda wierzytelność w stosunku do pozwanego na kwotę 394707,87 zł. Opisana wierzytelność wynika z umowy zawartej między cedentem, a pozwanym nr (...). Wierzytelność ta na dzień podpisania umowy cesji była bezsporna i wymagalna.

Tą samą umową cedent – (...) Sp. z o.o. przeniósł na powoda wierzytelność w stosunku do pozwanego na kwotę 455292,13 zł. Opisana wierzytelność wynika z umowy zawartej między cedentem a pozwanym nr (...).

Cedent poinformował pozwanego o fakcie zawarcia w/w umów cesji w dniu 20 lutego 2013r. i od tego dnia pozwany posiadał wiedzę o tym, że wierzytelności do łącznej kwoty 850.000 zł wynikające z umów zawartych między pozwanym, a cedentem, zostały skutecznie przeniesione na powoda.

Na dzień 22 marca 2013r. spółka (...) sp. z o.o. posiadała wierzytelność w stosunku do pozwanego na kwotę 1.668.181,35 zł brutto.

W dniu tym cedent – (...) sp. z o.o. przelał po raz kolejny przysługującą mu wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z umowy (...) na powoda - do kwoty 1.107.000 zł.

Cedent powiadomił pozwanego pisemnie o kolejnej cesji w dniu 29.03.2013r..

Pomimo otrzymanych informacji o cesji wierzytelności pozwany nie wywiązał się – zdaniem powoda - ze swoich zobowiązań względem cesjonariusza, gdyż na rachunek powoda przekazał jedynie 113.546,23 zł.

Pismem z 19.04.2013r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 993.453,79 zł w terminie do 26.04.2014r.

Pozwany zaś pismem z 14.05.2013r. poinformował powoda, że swoje zobowiązania wobec cedenta wynikające z faktury nr (...) już zrealizował. Nie ulega jednak wątpliwości - zdaniem powoda, że zapłata nastąpiła do nieuprawnionego wierzyciela i wobec powoda jest całkowicie bezskuteczna. Faktura nr (...) na którą powołuje się pozwany została bowiem wystawiona przez cedenta 22.03.2013r., a więc po dniu, w którym pozwany dowiedział się o cesji objętej nią wierzytelności.

Zarządzeniem z 27 września 2013r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i sprawa została skierowana do postępowania zwykłego.

W dniu 29 października 2014 r. pozwany złożył odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany przyznał, że zawarł z (...) Sp. z o.o. (cedent) 3 umowy na wykonanie robót budowlanych:

1. umowę z 16.04.2012r. na wykonanie zadania: Budowa pola liniowego 110kV w (...) (nr (...)). Umowa ta miała zostać zrealizowana w grudniu 2013r., a pozwany miał uregulować ostatnią należność wykonawcy 1.02.2013r.
2. umowę z 21.05.2012r. na przebudowę rozdzielni 110 kV N.. Umowa została rozwiązana w lipcu 2013r. z uwagi na brak środków finansowych po stronie wykonawcy. Ostatnie płatności z tytułu jej realizacji zostały przez pozwanego uiszczone w styczniu 2013r. Na dzień zawarcia umowy przelewu nr (...) na kwotę brutto 455.292,13 zł cedent nie posiadał żadnej wierzytelności wynikającej z tej umowy (nr (...)).
3. umowę z 21.09.2011r. na zaprojektowanie i wykonanie modernizacji obwodów wtórnych i systemu lokalnego nadzoru w (...) L.. Umowa została zrealizowana 19 marca 2013r. i rozliczona w okresie od 19.04.2013r. do 26.06.2013r. (nr (...)).

Pozwany podał, że 1 marca 2013r. otrzymał od powoda zawiadomienie o dokonaniu przez cedenta – (...) Sp. z o.o. cesji wierzytelności na kwoty 394707,87 zł z należności cedenta wynikającej z umowy (...) oraz 455.292,13 zł z wierzytelności cedenta wynikającej z umowy (...).

Pismem z 27.03.2013r. otrzymanym przez pozwanego 29 marca 2013r. cedent powiadomił o dokonaniu cesji na kwotę 1107000 zł z przysługujących mu wierzytelności z umowy nr (...).

Pozwany dokonał rozliczenia faktury nr (...) z 22.03.2013r. na kwotę 1668181,35 zł. Rozliczenie przewidywało zapłatę podwykonawcom umowy nr (...) na podstawie przedłożonych umów cesji zawartych z cedentem, potrącenie kary umownej za opóźnienie w wykonaniu prac oraz wstrzymanie kwoty 300.000 zł z uwagi na brak rozliczenia z

podwykonawcami wykonującymi projekt oraz możliwe inne roszczenia (art. 490 § 1 k.c.). W rozliczeniu tym cedent akceptować miał do zapłaty na rzecz powoda kwotę 113.546,21 zł.

W dniu 7 czerwca 2013r. pozwany miał otrzymać od cedenta zawiadomienie o uchyleniu się przez niego od skutków złożonych oświadczeń woli dotyczących cesji udzielonej na rzecz powoda.

Pozwany zarzucił bezskuteczność umów przelewu wierzytelności zgłoszonych przez powoda, podważając causas przelewów dokonanych w oparciu o umowę nr (...) z 9 maja 2013r.

W ocenie pozwanego umowa ta ma nie zawierać istotnych postanowień (essentialia negotii). Po wtóre udzielone na rzecz powoda cesje opiewają na łączną kwotę 1958000 zł, zatem skuteczność przelewu wierzytelności wynikających z umowy nr (...) prowadziłaby do zaspokojenia cesjonariusza w kwocie większej niż wierzytelność przysługująca cedentowi z tego zadania.

Po trzecie wierzytelności cedenta wynikająca z umowy nr (...) została zapłacona w styczniu 2013r., a dalsze zobowiązanie nie powstało - na dzień zawarcia umowy przelewu nr (...) z kwotą brutto 455.292,13 zł cedent nie posiadał żadnej wierzytelności wynikającej z tej umowy. Cedent nie mógł zatem skutecznie dokonać cesji na kwotę 455.292,13 zł.

Strony na dalszym etapie postępowania podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska.

Pozwany w piśmie procesowym datowanym na 17.06.2014 (k. 399 i n.) przedstawił rozliczenia wykonawcy (...) Sp. z o.o. za wykonane zadanie (...) L. objęte umową nr (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) S.A. we W. prowadzi działalność gospodarczą wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Przedmiotem działalności powoda jest m.in. wykonywanie robót ogólnobudowlanych. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS powoda (k. 17 i n.), informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS pozwanego (k. 25 i n.).

Pozwany – jako zamawiający - zawarł w trybie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych 21 września 2011r. w Z. z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowym (...) Sp. z o.o. w Z. – jako wykonawcą - umowę nr (...).

Przedmiotem umowy było wykonanie przez spółkę (...) prac polegających na opracowaniu dokumentacji budowlano - wykonawczej, realizacji prac budowlanych zgodnie z opracowaną przez wykonawcę i zatwierdzoną do realizacji przez zamawiającego dokumentacją budowlano - wykonawczą dla zadania: zaprojektowanie i wykonanie modernizacji obwodów wtórnych i systemu lokalnego nadzoru w (...) L..

Tytułem wynagrodzenia za wykonane prace (...) sp. z o.o. wystawiła pozwanemu w dniu 22 marca 2013r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.668.181,35 zł

dowód – poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r.pr. kserokopia: umowy nr (...) (k. 127 i n.), faktury VAT nr (...) z 22.03.2013 E. na rzecz pozwanego, protokołu odbioru wykonanych robót z 22.03.2013 (k. 67-68); zeznania prezesa zarządu powoda M. B. (k. 395).

Pozwany – jako zamawiający - zawarł w trybie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych 21 maja 2012r. w Z. z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowym (...) Sp. z o.o. w Z. – jako wykonawcą - umowę nr (...). Przedmiotem umowy było wykonanie przez E. prac polegających na opracowaniu dokumentacji budowlano - wykonawczej, realizacji prac budowlanych zgodnie z opracowaną przez wykonawcę i zatwierdzoną do realizacji przez zamawiającego dokumentacją budowlano - wykonawczą dla zadania: Budowa rozdzielni 110 kV w (...) N.. Za wykonanie przedmiotu

umowy wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 4 849 000 zł netto. Umowa ta została rozwiązana w lipcu 2013r. z uwagi na brak środków finansowych po stronie E.. Ostatnie płatności z tytułu realizacji tej umowy zostały przez pozwanego zrealizowane w styczniu 2013r. Pozwana zapłaciła spółce (...) za prace dotyczące N. należności z faktury dotyczącej urządzeń i dokumentacji które spółka ta dostarczyła pozwanej. Poza tym spółka (...) żadnych innych prac na tej budowie nie wykonała. Pozwana rozliczyła się w całości z E. z prac, które ta spółka wykonała przy realizacji w/w umowy.

bezsporne, a nadto dowód – poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r. pr. kserokopia: umowy nr (...), protokołu przekazania materiałów nr (...) z 3.12.2012, faktury VAT nr (...) z 3.12.2012 E. na rzecz pozwanego i nr 9/12/2012 z 31.12.2013, pisma (...) SP. z o.o. do pozwanego z 16.05.2013, oświadczenia pozwanego z 1.07.2013 o odstąpieniu od umowy nr (...) (k. 115 – 126), zeznania świadka R. D. (k. 381-382), zeznania prezesa zarządu powoda M. B. (k. 395).

Pozwany – jako zamawiający - zawarł w trybie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych w dniu 16 kwietnia 2012r. w Z. z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowym (...) Sp. z o.o. w Z. (dalej także jako E.) – jako wykonawcą - umowę nr (...). Przedmiotem umowy było wykonanie przez spółkę (...) prac polegających na opracowaniu dokumentacji projektowej, realizacji prac budowlanych zgodnie z opracowaną przez wykonawcę i zatwierdzoną do realizacji przez zamawiającego dokumentacją projektową, dostawie urządzeń, opracowania dokumentacji powykonawczej dla zadania: Budowa pola liniowego 110 kV w (...). Za wykonanie przedmiotu umowy wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 945000 zł netto. Umowa została zrealizowana w grudniu 2013, a pozwany uregulował ostatnią należność wykonawcy w dniu 1 lutego 2013r.

bezsporne, a nadto dowód – poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r. pr. kserokopia: umowy nr (...), protokołu odbioru technicznego nr (...) z 31.12.2012 wraz z załącznikiem, faktury VAT nr (...) z 8.11.2012 E. na rzecz pozwanego i nr 9/12/2012 z 31.12.2013 (k. 107 – 114).

Całość zleconych przez pozwanego prac w (...) wykonywał powód, jako podwykonawca (...) Sp. z o.o., na podstawie zawartej między tymi spółkami w dniu 9 maja 2012r. umowy podwykonawczej.

Strony ustaliły w tej umowie, że wartość wynagrodzenia za wykonane prace ustalona zostanie w sposób proporcjonalny do wykonanej pracy i zakupionych materiałów.

Powód w całości wywiązał się ze swoich obowiązków umownych i na podstawie protokołu przekazania z 30.01.2013r. wszystkie jego prace zostały odebrane przez (...) SP. z o.o. bez żadnych zastrzeżeń.

Stosownie do postanowień §6 zawartej umowy strony ustaliły wysokość należnego powodowi wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy na poziomie 900.000 zł netto, co daje 1.107.000 zł brutto.

Bezsporne, a nadto dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego r. pr. kserokopia: umowy nr (...) (k. 77 i n.), protokołu przekazania dokumentacji powykonawczej z 30.01.2013, FV nr (...) -01 z 7.12.2012 i nr (...) -01 (k. 74 – 76); zeznania świadka R. D. (k. 381), zeznania prezesa zarządu powoda M. B. (k. 395).

(...) Sp. z o.o. wobec braku środków na zapłatę powodowi FV nr (...) -01 z 7.12.2012r. i nr (...) -01 za wykonane prace, przeniosła 19.02.2013r. na jego rzecz swoje wierzytelności przysługujące jej wobec pozwanego z tytułu wynagrodzenia za prace wykonane w L. na podstawie umowy nr (...) w kwocie 394.707,87 zł brutto. Pozwany został poinformowany o przedmiotowej cesji 20.02.2013r.

dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego r. pr. kserokopia: umowy cesji wierzytelności nr 5/01/2013 (k. 73), pisma (...) Sp. z o.o. z 19.02.2013 (k.71).

Również 19.02.2013r. (...) Sp. z o.o. zawarła z powodem umowę cesji nr (...), którą przeniosła wierzytelność przysługującą jej z tytułu wynagrodzenia za prace wykonane na podstawie zawartej z pozwanym umowy nr (...) z

21.05.2012r. w kwocie 455.292,13 zł. Pozwany informację o dokonanej cesji otrzymał 1 marca 2013r. poprzez pismo powoda z 28.02.2013r.

dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego r. pr. kserokopia: umowy cesji wierzytelności nr 8/01/2013 (k. 72), poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r. pr. kserokopia pisma powoda z 28.02.2013 (k. 132).

W dniu 22 marca 2013 (...) Sp. z o.o. zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności nr 5/01/2013, którą przeniosła wierzytelność w kwocie 1.107.000 zł przysługującą jej od pozwanego za prace wykonane w L. na podstawie umowy nr (...) i faktury VAT nr (...) z 22.03.2013r. wystawionej pozwanemu na kwotę 1.668.181,35 zł. Przeniesiona wierzytelność stanowiła zapłatę za wykonane przez powoda na rzecz (...) Sp. z o.o. prace z tytułu umowy podwykonawczej nr (...) z 9.05.2012.

dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego r. pr. kserokopia: umowy cesji wierzytelności nr 5/01/2013 (k. 66).

Pismem z 27.03.2013r. doręczonym pozwanemu w dniu 29 marca 2013r. (...) Sp. z o.o. powiadomiła go o dokonaniu cesji na rzecz powoda przysługującej jej wierzytelności z umowy nr (...) – do kwoty 1.107.000 zł.

Bezsporne, a nadto dowód – kserokopia pisma (...) Sp. z o.o. 27.03.2013 (k. 65).

Z uwagi na nadsyłane przez podwykonawców spółki (...) informacje o dokonaniu cesji wierzytelności przysługującej tejże spółce od pozwanego za realizację prac w (...) L., pozwany pismem z dnia 9 kwietnia 2013r. wezwał spółkę (...) do przesłania mu wszystkich zawartych przez tą spółkę umów cesji .

Bezsporne, a nadto pismo pozwanego do spółki (...) k. 134,

Opierając się na przesłanych umowach cesji pozwany dokonał rozliczenia należności wykonawcy (...) Sp. z o. o. za wykonane zadanie (...) L. objęte umową nr (...) i fakturą nr (...) z 22 marca 2013r. na kwotę 1 668 181,35 zł.

Powyzsza kwota została rozdysponowana w ten sposób, że:

I. kwotę 1 285 864,67 zł pozwany wypłacił na podstawie umów cesji wierzytelności zawartych przez (...) Sp. z o.o. podwykonawcom tejże spółki:

a) na podstawie umowy cesji nr (...) z 19.02.2013r. przenoszącej wierzytelność w kwocie 270.000 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza - Zakładu Produkcyjnego (...) Sp. z o.o. w S.;

b) na podstawie umowy cesji nr (...) z 19.02.2013r. przenoszącej wierzytelność w kwocie 208.246,38 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza - (...) Sp. j. w K.;

c) na podstawie umowy cesji nr (...) z 19.02.2013r, przenoszącej wierzytelność w kwocie 135.115,50 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza - (...) A. w Z.;

d) na podstawie umowy cesji nr (...) z 7.01.2013r, przenoszącej wierzytelność w kwocie 405.913,83 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza - (...). S.A. w P.;

e) na podstawie umowy cesji nr (...) z 27.03.2013r. przenoszącej wierzytelność w kwocie 91.733,40 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza – (...) w P.;

f) na podstawie umowy cesji nr (...) z 27.03.2013r. przenoszącej wierzytelność w kwocie 36.900 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza – (...) sp. z o.o. w Z.;

g) na podstawie umowy cesji nr (...) z 28.03.2013r. przenoszącej wierzytelność w kwocie 24.409,35 zł; pozwany uiścił tę kwotę na rzecz cesjonariusza – Zakładu (...) SP. z o.o. w G.;

h) na podstawie umowy cesji nr (...) z 22.03.2013r. przenoszącej wierzytelność w kwocie 1.107.000zł pozwany uiścił kwotę 113.546,21 zł na rzecz powoda.

Bezsporne, a nadto dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r. pr. kserokopie ww. umów cesji (k. 403-420), rozliczenia faktury VAT (...).2013 z 22.03.2013 dokonane przez pozwanego 18.04.2013 (k. 412).

Pozwany wystawił (...) SP. z o.o. noty obciążeniowe:

a) za nieterminowe wykonanie umowy nr (...) – nota nr 5635000019 z 11.04.2013r. na kwotę 42.726,69 zł.

b) za odstąpienie od umowy z przyczyn leżących po stronie wykonawcy – nota nr 5635000046 z 24.05.2013r. na kwotę 2.450 zł.

Bezsporne, a nadto dowód: nota obciążeniowa nr (...) z 11 kwietnia 2013r. k. 146, nota obciążeniowa nr (...) k. 415,

Pozwany pismem z 18.04.2013r. poinformował powoda, że wstrzymuje część zapłaty faktury VAT nr (...) z 22.03.2013r. w kwocie brutto 382316,68 zł, natomiast pismem z 19.04.2013r. poinformował, że wstrzymaną kwotę kompensuje o wartość 41726,69 zł z noty nr 5635000019 z 11.04.2013r. wystawionej z tytułu kar umownych za nieterminowe wykonanie umowy nr (...).

Z kwoty pozostającej do rozliczenia z faktury (...) pozwany potrącił należności z noty nr 5635000019 z 11.04.2013r. oraz z noty nr 5635000046 z 24.05.2013r. na kwotę 2450 zł.

Pozwany dokonał również kompensaty z wierzytelnością E. z faktur VAT nr (...) należnych mu wobec (...) Sp. z o.o. wierzytelności na łączną kwotę 8103,52 zł wynikających z :

- noty nr 5635000014 z 25.03.2013r. na kwotę 2275,50 zł z datą płatności – 15.04.2013,
- noty nr 5635000013 z 25.03.2013r. na kwotę 621 zł z datą płatności – 15.04.2013,
- FV nr (...) z 22.03.2013r. na kwotę 260,35 zł z datą płatności – 5.04.2013,
- FV nr (...) z 8.04.2013r. na kwotę 385,04 zł z datą płatności – 22.04.2013,
- FV nr (...) z 25.02.2013r. na kwotę 385,04 zł z datą płatności – 11.03.2013,
- FV nr (...) z 8.02.2013r. na kwotę 385,04 zł z datą płatności – 22.02.2013,
- FV nr (...) z 8.02.2013r. na kwotę 385,04 zł z datą płatności – 22.02.2013,
- FV nr (...) z 15.04.2013r. na kwotę 385,04 zł z datą płatności – 29.04.2013,
- FV nr (...) z 18.09.2009r. na kwotę 42,38 zł z datą płatności – 14 dni,
- FV nr (...) z 19.04.2013r. na kwotę 1866,35 zł z datą płatności - 3.05.2013 ,
- FV nr (...) z 28.02.2013r. na kwotę 385,04 zł z datą płatności - 14.03.2013 ,

Bezsporne, a nadto dowód noty i faktury wystawione (...) sp. z o.o. przez pozwanego k. 416-427,

Pozwany z wierzytelności przysługującej spółce (...) z faktury VAT nr (...) uregulował również należności podwykonawców (...) Sp. z o.o. wskazanych przez tę spółkę:

- Geodezja Z. Z. na podstawie FV nr (...) z 23.04.2013r. na kwotę 14883 zł,
- Biuro (...) Sp. z o.o. P. na podstawie FV (...) z 21.05.2013r. na kwotę 40590 zł,
- (...) sp. z o.o. W. na podstawie FV 7/03.2013r. z 25.03.2013 na kwotę 18450 zł.

Pozwany przekazał również Komornikowi Sądowemu przy SR w Zielonej Górze M. S. prowadzącemu egzekucję w sprawie KM 876/13 przeciwko (...) Sp. z o.o. kwotę 140.099,87 zł, na podstawie dokonanego w dniu 18 czerwca 2013r. zajęcia wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o. wobec pozwanego z faktury VAT nr (...).

Bezsporne, a nadto dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r. pr. kserokopie ww. pism pozwanego (k. 411 i 413-415), not księgowych (k. 414-417), FV (k. 418 – 427), pism (...) Sp. z o.o. (k. 428 – 430), rozliczenia Faktury VAT nr (...) z 22.03.2013 dokonanego 31.05.2013 (k. 431), pisma komornika sądowego z 25.06.2013 i dowodu wpłaty (k. 432 – 433), zeznania świadka (k. 382).

Pozwany nie kwestionował jakości wykonanych przez powoda prac ani wysokości należnego mu z tego tytułu wynagrodzenia. Nie wnosił też zastrzeżeń do dokonanych cesji. Ani pozwany ani (...) Sp. z o.o. nie domagali się zwrotu 113546,21 zł, które pozwany zapłacił powodowi.

Pozwany otrzymał w dniu 7.06.2013r. od (...) Sp. z o.o. oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczeń woli złożonych pod wpływem błędu i podstępny w postaci zawartych przez powoda i (...) Sp. z o.o. trzech ww. umów cesji. Powód nie otrzymał od (...) Sp. z o.o. oświadczenia o uchyleniu się od zawartych umów cesji.

dowód – zeznania powoda – prezesa zarządu (k. 395), poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego będącego r. pr. kserokopia pisma (...) Sp. z o.o. z 16.05.2013 (k. 147).

W związku z brakiem zapłaty kwoty 993.453,79 zł wynikającej z FV nr 1/03/2013 z 22.03.2013 oraz cesji nr 5/01/2013 z 22.03.2013 powód wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty do dnia 26.04.2013r. Wezwanie to okazało się bezskuteczne.

Pozwany do dnia zamknięcia rozprawy nie uczynił zadość żądaniu powoda.

bezsporne, a nadto dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego r. pr. kserokopia pisma powoda z 19.04.2013 wraz z dowodem nadania (k. 62-64).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedstawione powyżej dowody.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty, albowiem ich wiarygodność, a tym samym i moc dowodowa, nie została przez żadną ze stron zakwestionowana, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu. Dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Zeznania świadka R. D. zasługiwały na uwzględnienie przy konstruowaniu stanu faktycznego sprawy, albowiem były rzeczowe, jasne i logiczne. Świadek stwierdził, że nie ma wiedzy na temat, aby ktokolwiek z firmy powodowej wykonywał jakieś prace na budowie w L., co nie znaczy, że kontestował tę okoliczność, a w świetle zeznań prezesa powoda oraz pozostałego materiału dowodowego należało uznać, że taka okoliczność miała jednak miejsce. Świadek potwierdził otrzymanie umów cesji oraz zapłatę spółce (...) za prace dot. N.. Zasadnie świadek podał, że jego zdaniem wierzytelność z umowy cesji dotycząca N. w momencie cesji już nie istniała. Świadek potwierdził też fakt zapłaty powodowi kwoty 113.546,21 zł oraz podał przyczyny braku zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd ograniczył, w myśl przepisu art. 302 § 1 zd. II k.p.c., dowód z przesłuchania stron do przesłuchania jedynie strony powodowej, albowiem zarząd strony pozwanej nie miał wiedzy w sprawie i dlatego pełnomocnik pozwanego wniósł o ograniczenie dowodu z przesłuchania stron do przesłuchania powoda (por. k. 394).

W oparciu o przepis art. 300 § 1 k.p.c. Sąd przesłuchał za stronę powodową jej prezesa zarządu – M. B.. Zeznania te uznano za w pełni wiarygodne, albowiem były logiczne i zgodne zarówno z pozostałym materiałem dowodowym sprawy jak i zasadami doświadczenia życiowego. Co prawda z zeznań świadka oraz strony powodowej wynikają odmienne wnioski co do wiedzy pozwanego na temat pracy powoda na budowie (...) jako podwykonawca, jednak ta okoliczność była bez istotniejszego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Nie dotyczyła bowiem podstaw, ważności i skuteczności zawarcia umów cesji przez powoda z (...) Sp. z o.o. oraz zasadności i terminów rozliczeń dokonanych przez pozwanego w związku z FV nr 1/03/2013 z 22.03.2013.

Sąd zważył, co następuje:

W analizowanej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty kwoty wynagrodzenia należnego pierwotnie spółce Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowym (...) Sp. z o.o. w Z. (dalej także jako E.) z tytułu wykonania przez tę spółkę umów na rzecz pozwanego, które to wierzytelności spółka (...) przełała na powoda tytułem zaspokojenia roszczeń strony powodowej o zapłatę wynagrodzenia za prace wykonane na zlecenie (...) sp. z o.o. na podstawie umowy nr (...) (budowa pola liniowego 110 kV w (...)).

Bezspornym w sprawie było zawarcie umowy nr (...) na wykonanie pola liniowego 110kV w (...), wywiązanie się przez powoda w całości ze swoich zobowiązań, a także następczy brak środków na zapłatę powodowi za wykonane prace przez spółkę (...).

Poza sporem pozostawało również zawarcie przez powoda ze spółką (...), celem pokrycia wynagrodzenia należnego mu z umowy nr (...), trzech umów cesji: nr (...) z 19.02.2013r. , nr 5/01//2013 z 19.02.2013r. oraz nr 5/01/2013 z 22.03.2013r.

Sporne w sprawie było czy pozwany jest co do zasady i wysokości nadal dłużnikiem powoda z tytułu tych umów cesji.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W realiach niniejszej sprawy wierzycielem w rozumieniu niniejszego przepisu z umów nr (...) była spółka (...), natomiast dłużnikiem – pozwany.

Pozwany podważył *causae* przelewów dokonanych w oparciu o umowę nr (...) z 9 maja 2013. Jednakże zarzut ten, co wykazało postępowanie dowodowe był bezzasadny. (...) Sp. z o.o. wobec braku środków na zapłatę powodowi należności z faktur (...) nr (...) z 7.12.2012 i nr (...) -01, przeniosła na powoda wierzytelności, które jej przysługiwały wobec pozwanego.

W rozpoznawanej sprawie mamy zatem do czynienia z podstawą zawartych cesji – tzw. *causa solvendi*.

Trudno uznać także, że przedmiotowe umowy przelewu nie zawierają istotnych postanowień – wszak wymieniono w nich wierzytelności, wierzyciela (E.), dłużnika (pozwany) oraz zobowiązania stron.

W ocenie Sądu bezzasadne są także zarzuty pozwanego dotyczące zawartej między powodem a spółką (...) umowy podwykonawczej na wykonanie prac przy budowie pola liniowego w Zakładowej.

Strony korzystając z zasady swobody kontraktowania wskazały w tej umowie, że wynagrodzenie zostanie ustalone po wykonaniu robót, na podstawie dokonanych obmiarów. Postanowienie takie nie pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa.

Poza tym należy zauważyć, że pozwany nie kwestionował i wypłacał stosowne należności na podstawie pozostałych, ale tożsamy, umów cesji zawartych z podmiotami trzecimi przez spółkę (...). Wypłacił także powodowi część należności na podstawie przedłożonych przez niego umów przelewu wierzytelności.

Pozwany nie powoływał się na zaistnienie żadnego z wyjątków dopuszczalności cesji. Natomiast przelewu wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy o roboty budowlane, którymi bezspornie były ww. umowy, nie zakazują szczególne normy prawne. Nie była taka cesja również - zdaniem Sądu - sprzeczna z właściwością zobowiązania (por. Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania – część ogólna, Warszawa 2006, s. 358). Strona pozwana nie wskazywała, a Sąd nie doszukał się w treści ww. umów, stosownego zastrzeżenia (pactum de non cedendo) co do niedopuszczalności cesji.

Z przepisu art. 512 zd. I k.c. wynika, że dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba, że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie.

Z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynika, że pozwany został poinformowany o cesji na kwotę 394.707,87 zł brutto 20.02.2013r., a o cesji na kwotę 455.292,13 zł pozwany informację otrzymał 1.03.2013r. Z kolei o cesji na kwotę 1 107 000 zł poinformowano pozwanego pismem z 27.03.2013r. doręczonym mu w dniu 29.03.2013r.

Zbadać zatem należało – wobec twierdzeń pozwanego o dokonaniu z wierzytelności przysługującej spółce (...) szeregu zapłat na rzecz podmiotów trzecich innych niż powód, na podstawie zawartych przez nie z tą spółką umów cesji, czy wypłaty te zostały dokonane zasadnie, a co za tym idzie jaka powinna być kolejność zaspokajania wierzycieli przez pozwanego.

Sąd musiał także ustalić, czy pozwany miał prawo do zatrzymania części należności z wystawionej przez spółkę (...) faktury VAT nr (...).

Należy bowiem podkreślić, że cesjonariusza (powoda) nie chroniła dobra wiara i dlatego nabył on wierzytelności jedynie w takim zakresie, w jakim w chwili przelewu służyły ona cedentowi – spółce (...) (por. Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania – część ogólna, Warszawa 2006, s. 359).

Odnosząc się do kolejno do poszczególnych umów cesji Sąd stwierdził co następuje.

W dniu 19 lutego 2013r. (...) Sp. z o.o. zawarła z powodem umowę cesji nr (...), którą przeniosła wierzytelność przysługującą jej z tytułu umowy nr (...) z 21.05.2012r. zawartej z pozwanym w kwocie 455.292,13 zł. Pozwany informację o dokonanej cesji otrzymał 1.03.2013r. poprzez pismo powoda z 28.02.2013r. Natomiast jak wynika z ustalonego stanu faktycznego sprawy – w tym z zeznań przesłuchanego świadka - ostatnie płatności wynagrodzenia na rzecz E. z tytułu realizacji tej umowy zostały przez pozwanego zrealizowane jeszcze w styczniu 2013r. Pozwana zaspokoila przy tym w całości roszczenia przysługujące spółce (...) z tej umowy.

W chwili zawarcia w/w umowy cesji spółce (...) nie przysługiwała już więc żadna wierzytelność w stosunku do pozwanego.

Zaś całkowity lub częściowy brak wierzytelności czyni umowę o przelew w tym zakresie prawnie nieskuteczną (wyrok SN z 3.4.2003 r., V CKN 1630/00, niepubl.). Powód zatem nie mógł żądać od pozwanego zapłaty kwoty wynikającej z tej umowy cesji – tj. 455.292,13 zł.

Jeśli zaś chodzi o cesje mające za przedmiot wierzytelności E. w stosunku do pozwanego z umowy nr (...) to pozwany jedynie częściowo zwolnił się ze swojego zobowiązania.

Pozwany podał szczegółowo sposób dokonanego przez siebie rozliczenia należności spółki (...) za wykonanie prac na ządaniu (...) L. objętych fakturą nr (...) z 22 marca 2013r. na kwotę 1.668.181,35 zł. Powód, mimo ciężącego na nim

na podstawie art. 6 k.c. obowiązku dowodowego, nie wykazał przy tym w trakcie procesu, by spółce (...) przysługiwały jakiegokolwiek inne niezaspokojone przed podpisaniem z nim umów cesji, wierzytelności z tej umowy.

Bezspornym w sprawie było, że na podstawie stosownych, wymienionych szczegółowo w stanie faktycznym umów cesji, pozwany uiszczył tytułem zapłaty należności z faktury VAT nr (...) kwoty:

- 270.000 zł na rzecz Zakładu Produkcyjnego (...) Sp. z o.o. w S.,
- 208.246,38 zł na rzecz (...) Sp. j. w K.,
- 135.115,50 zł na rzecz (...) A. w Z.,
- 405.913,83 zł na rzecz (...) S.A. w P.,

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego spółka (...) dokonała na rzecz tych podmiotów cesji wierzytelności przysługującej jej od pozwanego z faktury VAT nr (...) w okresie od 7.01.2013r. do 19.02.2013r. Cesja dokonana w dniu 7 stycznia 2013r. nastąpiła niewątpliwie wcześniej od zawarcia przez powoda z E. pierwszej umowy przelewu wierzytelności. Powód, mimo ciężącego na nim w tym zakresie w oparciu o treść art. 6 k.c. obowiązku dowodowego, nie wykazał przy tym w trakcie procesu, by cesje z dnia 19.02.2013r. nastąpiły już po zawarciu przez niego w tym dniu umowy cesji nr (...). Nie udowodnił także w jakiej dacie pozwany został zawiadomiony o dokonaniu tych cesji.

Należy przy tym zauważyć, że dokonane przez pozwanego wypłaty na rzecz w/w podwykonawców w łącznej kwocie 1.019.275,71 zł umniejszyły wierzytelność z faktury VAT nr (...) do kwoty 648.905,64 zł (1.668.181,35 zł – 1.019.275,71 zł) co umożliwiło zaspokojenie w całości roszczeń powoda z umowy cesji nr (...).

Pozwany podnosił w trakcie procesu, że pozostała po potrąceniach na rzecz w/w kontrahentów spółki (...) wierzytelność w kwocie 648.905,64 zł, została przez niego zaspokojona poprzez dokonanie potrąceń i wypłat innym wierzycielom spółki (...).

Należy przy tym zauważyć, że skoro powód zawarł z tą spółką umowy cesji wierzytelności przysługującej jej od pozwanego za wykonanie prac w L., w dniach 19 lutego 2013r. na kwotę 394.707,87 zł i 22 marca 2013r. na kwotę 1.107.000 zł, o czym pozwany został powiadomiony w dniach 20 lutego 2013r. i 29 marca 2013r., dokonanie płatności na rzecz innych niż powód wierzycieli E. mogło doprowadzić do zwolnienia się ze zobowiązania wobec powoda tylko w takim przypadku, gdy osoby te stały się wierzycielami pozwanego w miejsce spółki (...), przed zawarciem umowy przelewu wierzytelności między powodem i (...) sp. z o.o. w dniu 22 marca 2013r., a więc w momencie kiedy spółce (...) przysługiwały jeszcze wierzytelności wobec pozwanego.

Przelew wierzytelności dokonany między (...) sp. z o.o. a powodem, w dniu 19 lutego 2013r. nie doprowadził bowiem do całkowitego wygaśnięcia wierzytelności E. wobec pozwanego lecz zmniejszył ją do kwoty 254.197,77 zł (648.905,64 zł- 394.707,87 zł).

Dopiero przelew wierzytelności dokonany w dniu 22 marca 2013r. na kwotę 1.107.000 zł doprowadził do całkowitego wygaśnięcia zobowiązania pozwanego wobec (...) sp. z o.o.

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że pozwany płacąc z wierzytelności wynikającej z faktury VAT nr (...) należności (...) SA Mikronika, (...) Serwis sp. z o.o., (...) – Elektryka sp. z o.o., nie uwolnił się ze zobowiązania wobec powoda.

Spółki te zawarły z (...) sp. z o.o. umowy cesji wierzytelności z faktury VAT nr (...) po 22 marca 2013r., kiedy to na skutek umowy przelewu wierzytelności między spółką (...) a powodem, w całości wygasła wierzytelność tejże spółki wobec pozwanego.

Umowy cesji łączące (...) sp. z o.o. z (...) SA Mikronika, (...) Serwis sp. z o.o., (...) – Elektryka były więc bezskuteczne, gdyż objęte nimi wierzytelności nie istniały w momencie ich zawierania.

Bezskuteczne wobec powoda były także płatności dokonane na rzecz spółek Geodezja (...), E. Projekt i Wago, gdyż jak wynika z zestawienia przedstawionego przez pozwanego na k.431 nastąpiły one w wyniku otrzymanych przez pozwanego dopiero w maju 2013r. zawiadomień o przysługiwaniu tym spółkom wierzytelności w stosunku do (...) sp. z o.o. Jak wynika z pism E. na k. 428-430, wierzytelności tych spółek wobec E. powstały już po podpisaniu przez nią z powodem umowy cesji z dnia 22 marca 2013r. Spółka ta nie mogła więc skutecznie dokonać cesji wierzytelności z faktury VAT nr (...) na rzecz spółek Geodezja (...), E. Projekt i Wago, gdyż wierzytelność ta nie istniała już w chwili powstania wierzytelności tych spółek wobec E..

Dokonując płatności na rzecz tych spółek pozwany nie zwolnił się ze zobowiązania wobec powoda.

Pozwany twierdził w trakcie procesu, że potrącił z wierzytelności przysługującej (...) sp. z.o.o. na podstawie faktury VAT nr (...) dwie przysługujące mu w stosunku do tej spółki wierzytelności z tytułu kar umownych (na kwoty odpowiednio 41.726,69 zł i 2450 zł). Nie oceniając dopuszczalności umownej i faktycznej dokonanego naliczenia kar umownych, stwierdzić trzeba, że dokonane ono zostało w kwietniu i maju 2013 r., a zatem już po otrzymaniu przez pozwanego informacji o dwóch cesjach wynagrodzenia umownego spółki (...) z faktury nr (...) na rzecz powoda. W konsekwencji w chwili naliczenia kar spółka (...) nie była już dłużnikiem wzajemnym pozwanego, a co za tym idzie potrącenia tych dwu wierzytelności z tytułu kar umownych było niedopuszczalne. Przyjmuje się bowiem, że warunkiem skuteczności oświadczenia o potrąceniu składanego drugiej stronie, jest to, aby dotyczyło ono wzajemnej wierzytelność potrącającego, skonkretyzowanej pod względem rodzajowym, terminowym i wartościowym, w tym dokładne określonej kwoty pieniężnej w jakiej ta wierzytelność się wyraża (por. wyrok SN z 4 lutego 2000 r., II CKN 730/98, niepubl.; wyrok SN z 27 sierpnia 1970, II CR 377/70, niepubl; wyrok SN z 30 maja 1968, II PR 202/68, Lex nr 6353; wyrok SN z 28 października 1999 r., II CKN 551/98, OSNC 2000/5/89). Warunki te w niniejszej sprawie nie zaszły, albowiem powód nie był zobowiązany do zapłaty kar umownych, a co za tym idzie jego wierzytelność od pozwanego nie mogła być umniejszona o kwoty 41.726,69 zł i 2450zł.

Ponadto pozwany stwierdził, czego powód nie kwestionował, że zatrzymał kwotę 382.316,68 zł (k. 411) jako część zapłaty za fakturę nr (...) informując o tym spółkę (...) pismem z 18.04.2013r. Niemniej, jak widać, pismo i samo wstrzymanie zostało dokonane już po otrzymaniu informacji o dokonanych na rzecz powoda przez spółkę (...) cesjach, na skutek czego spółka ta nie była już wierzycielem pozwanego. Poza tym pozwany nie podał ani w tym piśmie, ani w toku procesu, na jakiej podstawie dokonał wstrzymania płatności ww. faktury w tej części, a nie można takiej podstawy doszukać się w umowie pomiędzy spółką (...), a pozwanym.

Sąd uznał także, że pozwany, przekazując komornikowi sądowemu kwotę 140.099,87 zł, na podstawie zajęcia z dnia 25.06.2013r., wierzytelności spółki (...) w stosunku do pozwanego, nie zwolnił się z długu wobec powoda. Spółka (...), będąca dłużnikiem w wyżej opisanym postępowaniu komorniczym nie była już bowiem wierzycielem pozwanego w dniu dokonania zajęcia komorniczego. Wierzycielem pozwanego był wówczas powód.

Jeśli zaś chodzi o łączną kwotę 8103,52 zł, którą pozwany bezspornie potrącił z wierzytelnością z faktury nr (...) za należne mu od spółki (...) wierzytelności (ich wysokość i wymagalność pozostawała poza sporem), to należało szczegółowo zbadać terminy i poszczególne wierzytelności wchodzące w skład ww. sumy. Z przeprowadzonej przez Sąd analizy wynika, że jedynie wierzytelności na łączną kwotę 2352,62 zł pozwany mógł potrącić względem spółki (...), albowiem były one wymagalne przed cesją z 22.03.2013r. (k. 420 – 423, 425, 427). Pozostałe zaś noty obciążeniowe i faktury były wymagalne już po zawarciu przez (...) sp. z o.o. umów cesji z powodem i poinformowania pozwanego o ich podpisaniu.

Wynika z powyższego, że od kwoty, która pozostała po dokonaniu potrąceń na podstawie umów cesji, nie późniejszych niż pierwsza umowa przelewu zawarta przez powoda (648.905,64 zł), należy odjąć jeszcze kwotę 2352,62 zł, która

została skutecznie potrącona przez pozwanego, a następnie odliczyć zapłaconą powodowi przez pozwanego przed procesem kwotę 113.546,21 zł.

Otrzymana w ten sposób kwota 533.006,82 zł podlegała zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda, o czym Sąd orzekł w punkcie I. sentencji wyroku.

Żądanie zapłaty należności ponad tę kwotę, Sąd oddalił w punkcie II.

Na marginesie należy zaznaczyć, że w ocenie Sądu wpływu na treść rozstrzygnięcia nie miało oświadczenie spółki (...) o uchyleniu się od skutków prawnych zawartych umowy cesji wierzytelności.

Samo złożenie takiego oświadczenia nie jest bowiem wystarczającym dla stwierdzenia czy jest ono skuteczne, a pozwany w trakcie procesu, mimo ciężącego na nim obowiązku dowodowego, nie powołał żadnych wniosków na okoliczność zachodzenia przesłanek pozwalających na przyjęcie, że spółka (...) zawarła z powodem umowy cesji działając pod wpływem błędu czy podstęp.

Orzeczenie o odsetkach znajduje swoją podstawę normatywną w przepisie art. 481 § 1 k.c. zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z art. 481 § 2 zd. I k.c. jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. W związku z tym, że pozwany został wezwany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem pismem z 19.04.2013r. z terminem płatności do 26.04.2013r., Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia następnego po upływie w/w terminu płatności.

O kosztach procesu sąd orzekł jak w punkcie III wyroku, w oparciu o treść art. 100 k.p.c., zgodnie z którym, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powód wygrał w 54% (żądał 993.453,79 zł, a ostatecznie Sąd zasądził na jego rzecz 533.006,82 zł). Zatem pozwany wygrał proces w 46%. W takim też stosunku Sąd rozdzielił koszty procesu.

Powód poniósł koszty postępowania w wysokości sumy: opłaty sądowej od pozwu w kwocie 49673 zł, opłaty od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz kosztów zastępstwa procesowego strony powodowej w wysokości 7200 złotych, ustalone na podstawie § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, co daje łącznie 56890 zł. Natomiast 54% z tej sumy to kwota 30720,60 zł.

Pozwany poniósł zaś w procesie koszty opłaty od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego strony powodowej w wysokości 7200 złotych, ustalone na podstawie § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, co daje łącznie 7217 zł. Natomiast 46% z tej sumy to kwota 3319,82 zł.

Po dokonaniu kompensaty ww. kwot Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 27400,78 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

del. SSR Jarosław Marczewski